SĂPTĂMÂNA MUZICII ROMÂNEŞTI

Reprezentanţii artei muzicale sovietice la festivităţi

(Urmare din pagina I-a)

numai în rândurile poporului sovietic. El este bine cunoscut şi de către oamenii muncii din numeroase ţări. Corul a dat spectacole în oraşe din Polonia, Germania, Cehoslovacia, România, Bulgaria, Ungaria, Austria, spectacole care s'au bucurat de un extraordinar succes.

Conducând corul popular rus, Vladimir Zaharov îndeplineşte în acelaş timp o muncă uriaşă pe tărâmul obştesc şi de Stat. El este secretar al Uniunii Compozitorilor din U.R.S.S., membru în comitetul pentru decernarea premiilor Stalin, membru al Consiliului de Artă de pe lângă Ministerul Cinematografiei al U.R.S.S.

Lui Vladimir Zaharov îi aparţine o serie de culegeri de cântece populare, culese de el în diferite regiuni ale marii Uniuni Sovietice.

Vorbind despre munca şi despre succesele corului popular rus „Piatniţki" Vladimir Zaharov spune „Dealungul întregii sale activităţi, a întregii sale vieţi, colectivul nostru a simţit necontenit ajutorul direct, grija părintească a Guvernului Sovietic, a Partidului Bolşevic şi personal a marelui prieten al omenirii muncitoare, tovarăşul Stalin".

Vasilii Pavlovici Soloviev-Sedoi

Biografia talentatului şi popularului compozitor sovietic Vasilii Pavlovici Soloviev-Sedoi reprezintă unul din nenumăratele exemple care dovedesc ce uriaşe posibilităţi de desvoltare a deschis Puterea Sovietică şi Partidul Bolşevic talentelor din popor. Drumul vieţii lui Soloviev-Sedoi este drumul a milioane de oameni ai muncii din Uniunea Sovietică, care şi-au putut pune în valoare aptitudinile ca urmare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

In 1912, când avea cinci ani, el a început să cânte la balalaică. Era singurul instrument muzical pe care puteau să-şi permită să-l cumpere pentru fiul lor, părinţii lui Soloviev-Sedoi. Tatăl compozitorului era portar. Părinţii lui Soloviev-Sedoi erau oameni cu puţină ştiinţă de carte, dar aveau aptitudini muzicale. Mama sa era înzestrată cu o voce frumoasă şi adeseori cânta cântece populare. Tatăl compozitorului cânta frumos din armonică. Această împrejurare şi-a pus pecetea asupra evoluţiei viitorul compozitor.

Odată cu instaurarea în ţară a Puterii Sovietice, s'a schimbat şi viaţa familiei lui Soloviev-Sedoi. Din camera de portar familia lui s'a mutat într'o locuinţă separată, tatăl viitorului compozitor primind un post bine remunerat. In scurt timp, părinţii lui Soloviev-Sedoi au cumpărat fiului lor un pian. Viitorul compozitor a învăţat fără ajutorul vreunui profesor să cânte la acest instrument. La 14 ani era un pianist cunoscut în raionul Staro-Nevski din Leningrad. Soloviev-Sedoi cânta la pian la seratele şcolare.

La 16 ani, Soloviev-Sedoi a absolvit şcoala medie şi începe să câştige ca pianist improvizator.

In 1928, improvizaţia executată la pian de către Soloviev-Sedoi a fost auzită de compozitorul Ukivotov din Leningrad. Acesta îl sfătueşte pe talentatul tânăr să se înscrie la şcoala medie muzicală. Cu toate că Soloviev-Sedoi nu ştia să descifreze notele, la concursul de admitere izbuteşte să se claseze al doilea. Nu trecură nici doi ani de studiu la şcoala muzicală şi Soloviev-Sedoi este trimis în calitate de cel mai bun student, la conservatorul din Leningrad, pe care-l termină în 1935, la clasa de compoziţie condusă de profesorul Riazanov. Ca lucrare de diplomă tânărul compozitor a compus poemul simfonic „Partizanşcina" consacrat eroicilor partizani din anii războiului civil.

Genul precumpănitor în creaţia lui Soloviev-Sedoi este cântecul. Primele cântece ale înzestratului compozitor, care au devenit cunoscute în massă sunt: „Moartea lui Ceapaev" pe textul lui Alexandrov, „Calul meu şarg" şi altele, compuse în 1936.

„Succesul de care s'au bucurat primele mele cântece, povesteşte Soloviev-Sedoi, mi-a arătat că acesta este domeniul în care trebue să lucrez".

La concursul pentru cel mai bun cântec consacrat celei de a 20-a aniversări a Puterii Sovietice, concurs ce a avut loc la Leningrad, lui Soloviev-Sedoi i s'a acordat premiul întâi.

In anii următori, Soloviev-Sedoi compune muzică pentru filme şi teatru. In stagiunea 1940-1941 el compune muzica pentru baletul „Taras Bulba", după nuvela cu acelaş titlu de Gogol.

In anii Marelui Războ pentru Apărarea Patriei, Soloviev-Sedoi a scris peste 100 de cântece şi a fost de două ori pe front. Ziua victoriei asupra Germaniei fasciste a întâmpinat-o în Prusia Orientală unde se afla ca membru al unei brigăzi artistice de front. Pentru activitatea pe care a desfăşurat-o pe front, Comandamentul Flotei Baltice l-a decorat pe Soloviev-Sedoi cu Ordinul „Steaua Roşie".

Pentru cântecele „O seară în port", „Cântă armonica mea", „Dincolo de râul Kama" şi altele, create în primii ani ai războiului, Soloviev-Sedoi a fost distins cu Premiul Stalin, iar la concursul unional pentru cel mai bun cântec, concurs care a avut loc în anul 1946, i s'a decernat premiul întâi pentru cântecul „Privighetorile" şi premiul al treilea pentru cântecul „De mult n'am fost pe-acasă".

In anul 1947, Soloviev-Sedoi a fost a doua oară distins cu Premiul Stalin, pentru compoziţia „E timpul să pornim la drum" şi alte cântece.

De curând, compozitorul a terminat opereta „Lucrul cel mai de preţ", inspirată din viaţa intelectualităţii colhoznice de astăzi. Actualmente compune muzica pentru filmul „Primul semnal", care prezintă viaţa elevilor din şcolile de meserii.

Oamenii muncii din Leningrad au acordat o înaltă preţuire minunatelor compoziţii ale înflăcăratului patriot sovietic, compozitorul Vasilii Pavlovici Soloviev-Sedoi, alegându-l la ultimele alegeri ca deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. El este totodată deputat în Sovietul orăşenesc Leningrad.

Alexandr Arutiunian

Cunoscutul compozitor sovietic Alexandr Arutiunian este un reprezentant al generaţiei de după revoluţie, care n'a simţit grozăviile jugului ţarist. El s'a născut în anul 1920 în oraşul Erevan din R.S.S. Armeană. Tatăl său este militar de carieră.

„In copilărie, îşi aminteşte Alexandr Arutiunian, am ascultat deseori şi cu mare bucurie cântecele barzilor populari".

Incă dela vârsta de 5 ani, Arutiunian a început să cânte la pian după ureche. In anul 1927, compozitorul Spindiarov l-a ascultat pe Arutiunian cântând la pian. Când a împlinit 7 ani, Arutiunian a fost primit la clasa de pian a conservatorului de Stat din Erevan.

La vârsta de 11—12 ani, Arutiunian, elev la conservator, a început să manifeste aptitudini pentru compoziţie. El a compus pe atunci câteva lucrări pentru piano. La olimpiadele şcolare republicane şi orăşeneşti, Arutiunian îşi prezenta adeseori cu mare succes compoziţiile sale şi de fiecare dată era premiat.

In 1934, Alexandr Arutiunian s'a înscris la cursul pregătitor al facultăţii de compoziţie a conservatorului din Erevan, în clasa profesorului Barhudarian şi a docentului Tatian, fiul cunoscutului cântăreţ popular Seram. In anii de conservator, Arutiunian a fost un elev eminent fiind răsplătit cu bursa Stalin. Şi-a terminat studiile cu distincţie. Numele său se află înscris pe tabla de onoare a conservatorului.

Alexandr Arutiunian a început să activeze din anul 1941 ca pianist şi compozitor. Când s'a deslănţuit războiul impus poporului sovietic de către Germania fascistă, Arutiunian, ca şi toţi oamenii sovietici, şi-a închinat toate forţele îndeplinirii lozincii Guvernului Sovietic şi a Partidului Bolşevic: „Totul pentru front, totul pentru victorie!" Ca pianist şi compozitor el a luat sub patronajul său diferite colective muzicale ale Armatei Sovietice, desfăşurând totodată şi o activitate de creaţie. In această perioadă a compus câteva marşuri militare pentru fanfară, o serie de cântece şi lucrări simfonice, între care uvertura „Cauza noastră este dreaptă", premiată la un concurs muzical republican. O largă popularitate a căpătat în R.S.S. Armeană, cântecul „Despre tovarăşul Stalin" scris de Arutiunian în colaborare cu compozitorul Babadjanian, laureat al Premiului Stalin.

După terminarea războiului, împreună cu un grup de tineri compozitori armeni, Alexandr Arutiunian a venit la Moscova pentru a-şi continua studiile şi pentru a-şi ridica măestria creatoare. El s'a înscris la studioul muzical de pe lângă Casa de Cultură a R.S.S. Armene, unde a studiat sub conducerea profesorului Litinski şi a altora.

Invăţătura la studio, contactul strâns cu compozitorii din Moscova, legăturile creatoare cu teatrele din Moscova au avut o influenţă puternică asupra desvoltării talentului lui Arutiunian. In acest răstimp el a compus o serie de lucrări, dintre care cele mai bune — „Odă triumfală" şi „Marş triumfal" pentru orchestră simfonică — au fost executate cu succes la Moscova, sub conducerea dirijorului Golovanov, Artist al Poporului. In cinstea celei de a 70-a aniversări a marelui Stalin, Alexandr Arutiunian a compus o remarcabilă lucrare simfonică intitulată „Cantată despre Patrie", pentru care a fost distins cu Premiul Stalin de gradul I.

In 1949, Arutiunian a compus „Uvertură festivă" şi mai târziu un concert pentru voce cu acompaniament de orchestră, un concert pentru trompetă cu acompaniament de orchestră şi alte lucrări. De curând Arutiunian a compus un concert pentru pian şi orchestră intitulat „Melodii de primăvară".

In prezent Alexandr Arutiunian lucrează la crearea unei serii de opere simfonice, închinate tovarăşului Stalin.

(Agerpres).

ACTUALITATEA SOVIETICĂ

Casa Prieteniei Româno-Sovietice ARLUS anunţă prezentarea ACTUALITĂŢII SOVIETICE:

Vor lua cuvântul:

Dimitrie Praporgescu, Director General al Direcţiei Industriei Materialelor de Construcţii din Ministerul Construcţiilor: „La un an dela hotărîrea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. cu privire la construirea staţiunii hidroelectrice „Stalingrad" pe fluviul Volga".

Ionescu Gheorghe, Director al Uzinei Vasile Roaită: „16 ani dela naşterea mişcării stahanoviste în U.R.S.S."

Gheorghe Perşa, muncitor fruntaş la Uzinele 23 August: „Reducerea preţului de cost la fiecare operaţiune, o nouă metodă de economii folosită în întreprinderile sovietice".

Florin Lăzărescu, Director adjunct la Uzinele Vulcan: „Schimburi de onoare în cinstea păcii în întreprinderile sovietice".

Va urma un film sovietic.

Manifestarea va avea loc Sâmbătă, 29 Septembrie, ora 18.30, în sala din str. Batiştei 14.

Recoltarea plantelor prăşitoare

In toate regiunile ţării, recoltarea plantelor prăşitoare se desfăşoară cu intensitate.

După datele Ministerului Agriculturii până la 23 Septembrie porumbul a fost recoltat în întreaga ţară în proporţie de 72 la sută, floarea soarelui 84 la sută, cartofi 37,8 la sută, orez 34 la sută, sfeclă de zahăr 22,8 la sută, fasole 51 la sută.

Datorită faptului că organele agricole şi comitetele executive ale sfaturilor populare au întreprins o largă mobilizare a ţărănimii muncitoare în vederea recoltării plantelor prăşitoare, lucrările sunt mai avansate în regiunile: Dolj, unde până la această dată a fost recoltat porumbul în proporţie de 90 la sută, Botoşani, cu 70 la sută, Gorj şi Teleorman cu 60 la sută şi Bucureşti cu peste 50 la sută.

Lucrările de recoltare a plantelor prăşitoare trebuiesc intensificate în regiunile Galaţi şi Ialomiţa. (Agerpres).

ÎN LEGĂTURĂ CU LUCRĂRILE DE UNIFICARE ALE INSTITUŢIILOR SANITARE

In întreaga ţară lucrările de unificare a instituţiilor sanitare din mediul urban au luat sfârşit. Aplicând în practică glorioasa experienţă obţinută în acest domeniu de către medicina şi organizarea sanitară a Uniunii Sovietice, Ministerul Sănătăţii a izbutit să pună în funcţiune într'un timp relativ scurt, 100 de spitale unificate pentru adulţi şi numeroase spitale unificate de specialitate, constituindu-se reţele unificate de asistenţă medicală pentru copii, femei, antivenerlene şi antituberculoase.

In acest fel, odată cu asigurarea unei asistenţe medicale calificate, strâns legată de teren şi acţionând prin unităţi teritorializate, printr'o mai raţională organizare s'a obţinut şi o importantă creştere a numărului de paturi de spital. Faţă de luna Mai 1951 numărul total al paturilor de spital din reţeaua unităţilor unificate a crescut cu 6,2 la sută, în afară de numărul paturilor din Capitală, care deasemenea va creşte până la sfârşitul anului, cu peste 15 la sută. A crescut deasemenea numărul paturilor de spital destinate ocrotirii sănătăţii mamei şi copilului. In întreaga ţară, exceptând Capitala, numărul paturilor, din reţelele de ocrotire a mamei şi copilului, a crescut cu aproape 17 la sută, deosebit de importantă fiind mărirea numărului de paturi pentru noii născuţi, care a înregistrat o creştere de aproape 45 la sută. In Capitală, numărul paturilor de copii se va dubla până la sfârşitul acestui an.

Numărul medicilor care lucrează concomitent, atât la consultaţii, în cabinetul circumscripţiei şi pe teren, cât şi la patul bolnavilor, în staţionarele spitalului unificat, a crescut şi el simţitor. Mii de medici care în trecut erau supuşi unei permanente descalificări profesionale au început sub conducerea unor cadre medicale specializate să ducă o muncă intensă pentru o pregătire superioară.

In curând, lucrările de unificare se vor extinde şi în unităţile sanitare din oraşele mici, cât şi în mediul rural, cuprinzând în primul rând spitalele rurale din capitalele de raion.

CUNOSCUTUL ZIARIST FRANCEZ PIERRE HERVE A SOSIT ÎN CAPITALĂ

Marţi dimineaţă a sosit în Capitală cunoscutul ziarist francez Pierre Hervé, redactor şef al marelui săptămânal politic „Action".

Pe peronul Gării de Nord distinsul oaspe a fost întâmpinat de prof. Al. Graur, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Nestor Ignat, redactor şef adjunct al ziarului „Scânteia", Th. Marinescu, director general adjunct al Agenţiei Române de Presă „Agerpres", şi de alţi reprezentanţi ai presei, precum şi ai Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

ATACURI CRIMINALE ORGANIZATE LA FRONTIERA ROMÂNO-IUGOSLAVĂ DE GUVERNUL FASCIST DELA BELGRAD

(Urmare din pagina I-a)

un glonţ căzând la cca. 200 m. de locul unde se aflau grănicerii români.

In ziua de 1 Septembrie 1951, la ora 6.30, din observatorul iugoslav situat în faţa bornei nr. 121/8 (sectorul Jimbolia, regiunea Timişoara) s'au tras focuri de pistol automat asupra patrulei române de serviciu care trecea pe teritoriul român, prin dreptul acelei borne.

In ziua de 6 Septembrie 1951, la ora 9, în apropierea bornei C. 4, soldaţii iugoslavi din pichetul Kusici au tras două focuri de armă asupra grănicerilor români.

In ziua de 8 Septembrie 1951, soldaţii iugoslavi din pichetul Cabană, instalaţi în dispozitiv, au tras 7 focuri de armă asupra a doi grăniceri români ce se aflau în serviciu în dreptul bornei nr. 108.

In ziua de 10 Septembrie 1951, la ora 18.35, soldaţi iugoslavi au tras asupra grănicerilor români ce se aflau în observatorul român situat în sectorul Moraviţa, la 150 m. de frontieră, în intervalul dintre bornele B. 2/1 şi B. 3. Un glonţ a lovit cabina observatorului.

In aceeaşi zi, la ora 20.30, grăniceri iugoslavi au tras trei focuri de armă asupra grănicerilor români care se aflau în serviciu, în acelaş sector Moraviţa, la 80 m. de frontieră, în intervalul dintre bornele A. 230/2 şi A. 230/3.

In ziua de 11 Septembrie 1951, la ora 19, grăniceri iugoslavi ascunşi într'un boschet pe cota 250, la circa 200 m. vest de pichetul iugoslav situat în faţa localităţii Baziaş, au atacat cu două focuri de armă patrula românească, în dreptul km. navigabil nr. 1070.

Tot la 11 Septembrie 1951, la ora 19, grăniceri iugoslavi au tras două focuri de armă asupra patrulei româneşti aflată în serviciu între km. navigabili nr. 1072 şi 1073.

In ziua de 15 Septembrie 1951, la ora 21.30, grănicerii iugoslavi de pe rambleul căii ferate Cruceni - Modoş au tras un foc de armă, printre bornele nr. 166 şi 167, asupra patrulei de grăniceri români aflată în serviciu.

In aceeaşi zi, la ora 21.40, în dreptul bornei nr. 167, soldaţi iugoslavi au tras un foc de armă asupra grănicerilor români în serviciu.

In ziua de 16 Septembrie 1951, la ora 6.30, grănicerii iugoslavi aflaţi în observatorul din faţa comunei Kruscica au atacat o patrulă românească cu focuri de puşcă şi armă automată.

Ticăloasele asasinate, grosolanele provocări, numeroasele violări de frontieră comise de către soldaţii iugoslavi arată că guvernul fascist dela Belgrad şi stăpânii săi încearcă fără încetare să agraveze tensiunea în această parte a Europei.

Poporul român însă ştie că popoarele iugoslave, a căror luptă împotriva lui Tito şi a bandei sale se inteţeşte pe zi ce trece, înfierează aceste asasinate şi provocări menite să întreţină psihoza de război, de care au nevoie agresorii imperialişti pentru scopurile lor criminale.

Campionatele Internaţionale de Atletism ale R.P.R.

O mare sărbătoare sportivă închinată păcii şi prieteniei între popoare

Sărbătoreşti au fost, timp de trei zile, întrecerile sportivilor care au participat la cea de a IV-a ediţie a Campionatelor Internaţionale de Atletism ale Republicii Populare Române.

Tineri atleţi din Uniunea Sovietică, din ţările de democraţie populară, din Republica Democrată Germană şi din organizaţia Sportivă a muncitorilor francezi — F.S.G.T. — au depus toate eforturile pentru ca numele lor să fie înscris pe tabelele de onoare al unuia din cele mai importante concursuri internaţionale de atletism din Europa.

Dar fără îndoială că faptul cel mai îmbucurător este acela că marea întrecere sportivă de pe Stadionul Republicii a fost prilej de cunoaştere şi de întărire a prieteniei între reprezentanţii a milioane şi zeci de milioane de tineri doritori de pace.

Iar performanţele excepţionale pe care le-au realizat, — ca încununare a unor străduinţe uneori de ani şi ani, — le-au închinat tocmai acestor înalte ţeluri — prietenia între popoare şi pacea.

De câte ori steagul patriilor primilor trei clasate la diferite probe a fluturat în înaltul catargurilor, spectatorii au trăit şi ei emoţia victoriilor sportivilor, a căror dârzenie şi măestrie o admiraseră dealungul concursurilor. Aplauzele şi încurajările care au însoţit pe Nadia Hnâchina, pe Vladimir Suhariev, pe Victor Firea, pe Roman Korban, pe Beres Ernö, pe Rolf Bässlack şi pe atâţia alţi sportivi ca şi liniştea deplină care domnea în timpul săriturilor, sunt o dovadă că zecile de mii de spectatori au fost tot timpul alături de aceşti minunaţi sportivi.

A patra ediţie a Campionatelor Intrenaţionale de Atletism a întrecut ca valoare a performanţelor şi ca valoare tehnică a concurenţilor ediţiile precedente şi sunt o mărturie în plus că sportul din Uniunea Sovietică, ţările de democraţie populară şi Republica Democrată Germană este într'un progres necontenit.

„La capătul a trei zile sportivii participanţi se aflau din nou cu toţii împreună în mijlocul stadionului. Seara cobora încet şi odată cu ea pătrundeau pe pistă maratoniştii care alergaseră 42 km.

Reflectoarele şi-au îndreptat luminile spre grupul tinerilor atleţi, iar lumina cea mai vie s'a îndreptat spre tabloul lui Iosif Vissarionovici Stalin. Când Imnul Partizanilor Păcii a răsunat deasupra a zeci de mii de oameni, privirile lor s'au îndreptat toate spre chipul aceluia care este în fruntea luptătorilor pentru pace,— Stalin.

★

Şi cea de a treia şi ultima zi a ediţiei a 4-a a Campionatelor Internaţionale de Atletism ale R.P.R. a fost bogată în performanţe valoroase. Probele de eri au fost urmărite cu justificat interes de zecile de mii de spectatori, în faţa cărora au fost doborîte 7 recorduri ale ţărilor participante iar alte 5 recorduri au fost egalate.

O adevărată avalanşe de recorduri s'au înregistrat în seriile şi finala alergării de 200 m. fete. Atletele sovietice Secenova şi Hnâchina au egalat recordul unional repetând performanţa excelentă de acum un an a Malşinei (24"7), Olga Gyarmaty a ameliorat recordul R. P. Ungare cu 0,4 secunde (24"8). Colcrovo (RPB) a făcut acelaş lucru cu recordul ţării sale, Preibisch l-a egalat pe cel al R. D. Germane, iar Alexandra Taifas-Sicoe a îmbunătăţit de două ori, în serie şi finală, recordul R.P.R. stabilindu-l la o performanţă de valoare europeană (25"3).

Imbucurătoare pentru mişcarea noastră sportivă este şi performanţa excelentă a lui Dinu Cristea la 10.000 m. (31:17,8) performanţă care coboară cu 31 secunde recordul precedent al Republicii noastre. Acest atlet de 40 ani a reuşit în decurs de 2 zile să stabilească două noui şi valoroase recorduri R.P.R.

Majoritatea probelor celei de a 3-a zi de concurs a fost câştigată de reprezentanţii Uniunii Sovietice, a căror superioritate s'a vădit în special la aruncarea greutăţii fete, aruncarea suliţei fete, prăjină şi 10.000 m., probe în care au ocupat cu autoritate toate locurile fruntaşe. Excelenta tehnică a sportivilor sovietici a fost un minunat prilej de învăţăminte pentru concurenţii celorlalte ţări.

Campionatele Internaţionale de Atletism ale R.P.R. pe anul 1951 s'au încheiat cu un bilanţ fructuos. S'au doborît în cele 3 zile de concurs 28 de recorduri şi s'au egalat 6, aceasta în afară de o serie întreagă de rezultate excelente care intrec prin număr şi valoare cele care se realizează în ultimul timp în competiţiile internaţionale din ţările capitaliste. Şi aceasta este o nouă şi convingătoare mărturie a progresului remarcabil pe care sportivii din ţările lagărului păcii şi democraţiei îl realizează din an în an.

★

In cea de a III-a zi au fost realizate următoarele rezultate:

Greutate fete. 1. Tocenova (URSS) 14,53 m.; 2. Andreeva (URSS) 14,12 m.; 3. Zâbina (URSS) 13,72 m.; 4. Bregulanka (R. Pol.) 12,46 m.; 5. Câmpeanu (RPR) 12,02 m.; 6. Larios (FSGT) - Franţa) 9,88 m.

200 m. plat fete finala. 1. Secenova (URSS) 24,7 sec. (Record URSS egalat); 2. Hnâchina (URSS) 24,7 sec. (Record URSS egalat); 3. Gyarmaty (RPU) 24,8 sec. (Record RPU); 4. Malşina (URSS) 25 sec.; 5. Preibisch (RDG) 25,2 sec. (Record RDG egalat); 6. Sicoe (RPR) 25,3 sec. (Record RPR).

In cadrul seriilor probei de 200 m. plat fete atleta română Sicoe a stabilit un nou record RPR cu performanţa de 25,5 sec.; iar atleta bulgară Colarova a stabilit un nou record RPB cu performanţa de 26 sec.

Disc băieţi: 1. Klics (RPU) 51,55 m.; 2. Levay (RPU) 45.49 m.; 3. Coman (RPR) 42,63 m.

10.000 m. plat: 1. Popov (URSS) 30:37,2 min.; 2. Semenov (URSS) 31:00,4 min.; 3. Dinu Cristea (RPR) 31:17,8 min. (record RPR).

Prăjină: 1. Brajnik (URSS) 4,20 m.; 2. Denisenco (URSS) 4,10 m.; 3. Hommonay (RPU) 4,02 m.; 4. Balzer (RDG) 3,90 m.; 5. Z. Dragomir (RPR) 3,90 m.

400 m. plat băieţi finala: 1. Mach (R. Pol.) 48,9 sec.; 2. Karady (RPU) 49,1 sec.; 3. Solimosy (RPU) 49,1 sec.; 4. Beslack (RDG) 49,2 sec. (record RDG); 5. Branch (RDG) 49,3 sec.; 6. Manov (RPB) 49,0 sec. (record RPB egalat).

1.500 m. plat 1. Beres (RPU) 3,52,6 min.; 1. Potrszebowski (R. Pol.) 3,55,3 min.; 3. Plataichin (URSS) 3,55,8 min.

Triplu salt: 1. Secerbacov (URSS) 14,95 m.; 2. Weinberg (R Pol.) 14,82 m.; 3. Frister (RDG) 14,63 m.; 4. Dagarov (RPB) 14,57 m. (record RPB).

Suliţă fete: 1. Smirniţcaia (URSS) 51,01 m.; 2. Zâbina (URSS) 50,09 m.; 3. Nabccova (URSS) 48.76 m.; 4. Miklos (RPR) 40,54 m.; 5. Reimesch (RPR) 39,66 m.; 6. Mraeova (RPRB) 39,15 m.

4x100 m. băieţi: 1. URSS 41,4 sec.; 2 RPU 41,6 sec.; 3. RPR 42,1 sec. (record RPR egalat); 4. RPB 42,6 sec.

Maraton: 1. V. Teodosiu (RPR) 2,39,59 ore (cea mai bună performanţă realizată în ţara noastră); 2. Radu Ioniţă (RPR) 2,40,39 ore; 3. Constantin Nicolae (RPR) 2,48,40 ore; 4. Bahoe I. (RPR) 2,48,49 ore; 5. Pencev (RPR) 2,49,35 ore.

Festivitatea de inchidere

Festivitatea de închidere a celei de a 4-a ediţii a Campionatelor Internaţionale de Atletism ale RPR a avut loc într'un cadru măreţ.

După terminarea ultimelor probe coloanele sportivilor participanţi la campionate s'au aliniat pe teren în faţa tribunei centrale, având în frunte un grup de tinere şi tineri sportivi care purtau portretul celui mai iubit învăţător al oamenilor muncii, marele Stalin.

A luat cuvântul d. Gh. Vidraşcu, preşedintele Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport depe lângă Consiliul de Miniştri al RPR, care în numele sportivilor din ţara noastră a felicitat pe sportivii participanţi la această măreaţă sărbătoare a sportului nostru. Vorbitorul a arătat apoi că această competiţie a constituit un minunat prilej de înfrăţire şi de afirmare a voinţei de luptă pentru pace a tuturor sportivilor cinstiţi, în frunte cu neîntrecuţii sportivi sovietici.

In încheiere d. Gh. Vidraşcu a spus: „Marea noastră sărbătoare sportivă a fost o demonstraţie a forţelor frontului mondial al partizanilor păcii, în fruntea căruia stă invincibila Uniune Sovietică şi marele stegar al luptei pentru pace, I. V. Stalin".

Apoi în numele Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport, d. Gh. Vidraşcu a declarat închise Campionatele Internaţionale de Atletism ale RPR pe anul 1951.

In timp ce fanfara intona Imnul FMDT, atleţii din cele 7 ţări participante la competiţie, strânşi braţ la braţ, exprimând mândria şi solidaritatea lor trainică de apărători ai păcii, au părăsit stadionul în aclamaţiile nesfârşite ale spectatorilor. (Agerpres).

AL DOILEA CONCERT SIMFONIC

Cel de-al doilea concert simfonic din cadrul Săptămânii Muzicii Româneşti a fost executat de orchestra Comitetului de Radio având concursul corului ansamblului artistic C.G.M. dirijat de Constantin Palade şi al corului Radio dirijat de Emanoil Elenescu. Conducerea muzicală a aparţinut lui Teodor Rogalski.

Programul bogat al acestui concert, a cuprins o seamă de lucrări care au mai fost prezentate în trecut, dar care prin conţinutul muzicii lor oricând vor fi ascultate cu un deosebit interes de către ascultători.

Ne referim la dramaticul poem-cantată „Mierla lui Ilie Pintilie" de Anatol Vieru pe care, într'adevăr, l-am mai ascultat de câteva ori, dar niciodată în această şlefuită prezentare.

Atât la cor, cât şi la orchestră, nuanţele cele mai gingaşe, a căror realizare a fost urmărită de dirijor cu multă atenţie, au permis prezentarea în cele mai bune condiţiuni a acestei impresionante tălmăciri muzicale a uneia dintre cele mai grele pagini din istoria luptelor pentru libertate a poporului nostru. Atmosfera apăsătoare din închisoarea Doftana, murmurul trist al eroilor închişi şi care creştea impresionând cu persistenţa şi tenacitatea lui, hotărîrea neclintită de luptă şi visul de viitor al lui Ilie Pintilie, apoi izbânda finală a clasei muncitoare, au fost redate cu o forţă de expresie neîntâlnită încă.

Atât corul şi orchestra Radio cât şi solista Zenaida Pally, dela Opera de Stat, au slujit minunat muzica realizând, datorită priceputelor îndrumări ale maestrului Rogalski, o prezentare într'adevăr de zile mari a lucrării, care s'a încrustat pentru multă vreme în memoria ascultătorilor.

Am ascultat prezentată în primă audiţie *O zi de vară într'o gospodărie agricolă colectivă* de Zeno Vancea. Este o suită simfonică în care compozitorul evocă mai multe momente din viaţa satului de astăzi.

Aşa de pildă, partea întâia a suitei zugrăveşte, prin mijlocirea unei muzici pastorale, cantabile, a unei doine de pe Mureş — regiune scumpă compozitorului — „oameni în revărsat de zori". Finalul acestei părţi este o imagine muzicală deosebit de puternică a soarelui ce apare în toată splendoarea lui şi a oamenilor ce se îndreaptă activi către muncă.

După o mişcare vioaie la suflători şi la viori şi care exprimă participarea sufletească a ţăranilor ce se pregătesc pentru muncile de strângere a recoltei, urmează „Alaiul secerătorilor". Este un cântec lăutăresc, ardelenesc, cântat adesea la secerat. El e urmat de o parte intitulată „In amurg", o splendidă pagină de muzică plină de căldură. Finalul descrie o petrecere populară, cu muzică tipic lăutărească, plină de vervă şi de antren. Audiţia suitei s'a bucurat de un frumos succes. Lucrarea este scrisă cu finete şi curăţenie, în spiritul muzicii noastre populare. Totul apare sincer, nesilit. Studiate îndelung, prin repetiţii minuţioase, părţile ei au fost redate în condiţii neaşteptat de bune, care fac cinste dirijorului şi orchestrei Comitetului de Radio.

Două dansuri româneşti de Paul Constantinescu, *Ciobăneasca* şi *Olteneasca*, orchestrate simplu, direct şi curat, pentru a sluji dansatorilor ansamblurilor noastre artistice, transcrise apoi pentru orchestra mare fără a fi schimbate, au avut adeziunea largă a tuturor ascultătorilor.

Ne-am bucurat mult să vedem prezentă, în programul acestor simfonice de sărbătoare, şi muzica naţionalităţilor conlocuitoare. Am ascultat *Trei dansuri secueşti* de Albert Marcoş, compozitor şi decan al facultăţii de muzică din Cluj. Culese din regiunea Odorheiului aceste dansuri au intonaţii secueşti tipice. Melodioase, pline de voioşie, ele sunt legate de compozitor în formă de rondo. Au fost cât se poate de bine primite de public şi să sperăm că literatura muzicală maghiară din Ardeal nu va întârzia să se mai îmbogăţească.

In cadrul acestui concert simfonic a fost prezentat, în primă audiţie, de către violonistul Henry Brendler, poemul concertant pentru vioară şi orchestră de Ludovic Feldman.

Apreciem aportul compozitorului Feldman pe tărâmul atât de puţin umblat, la noi, al concertului pentru vioară şi orchestră, al poemului concertant, cu atât mai dificil cu cât este vorba de a-l făuri în spiritul muzicii noastre populare.

Compozitor fecund, Ludovic Feldman prezintă de fiecare dată când aduce o nouă lucrare în lumina audiţiei, noi soluţii — fie că este vorba de studii pentru vioară în stil românesc ori de acest poem care, departe de a fi o simplă piesă de bravură — cum ar putea părea la o privire de suprafaţă — cuprinde o lume întreagă de idei şi sentimente, aceea a oamenilor în mijlocul cărora trăeşte şi alături de care munceşte compozitorul.

Este adevărat, poemul acesta nu atinge proporţiile unui concert. El este însă cu atât mai accesibil şi se va bucura de o mai largă circulaţie. Melodios şi liric, la răstimpuri eroic şi chiar dramatic, oferă totodată largi posibilităţi de valorificare a virtuozităţii concertistice privinţă în care solistul s'a achitat în chip strălucit.

Despre *„Balada lui Gheorghe Doja"* de Constantin Palade cu care s'a încheiat concertul ne vom ocupa în cronica viitoare.

I.-V. Pandelescu

PRINTRE CULTIVATORII DE BUMBAC DE PE MELEAGURILE TELEORMANULUI

(Urmare din pag. I-a)

de lângă Urziceni. Acesta a fost începutul. Pe ce întindere s'o fi semănat atunci, nu se ştie. Insă ceeace e sigur, e că în decurs de 62 de ani, adică până în anul 1930, suprafaţa cultivată în întreaga ţară a „crescut" la 18 hectare. Pentru ca abia peste 8 ani suprafaţa cultivată cu bumbac să ajungă la 3000 hectare.

Nu vom compara această cifră nici cu cele 300.000 hectare pe care le vom cultiva la sfârşitul cincinalului, nici cu cele 150.000 hectare cultivate anul acesta, ci numai cu cele peste 10.000 hectare cultivate în raionul Alexandria. Aceste cifre vorbesc dela sine.

Se pune acum întrebarea: pentru ce nu s'a cultivat în ţara noastră bumbacul? Răspunsul nu poate fi decât acela că regimurile apuse, fiind în cârdăşie cu capitaliştii internaţionali, au preferat să aducă bumbacul din străinătate, contribuind odată mai mult la aservirea economică şi politică a ţării. Numai astfel se explică dece această plantă nu s'a cultivat la noi, dece existau disproporţii între capacitatea de producţie a filaturilor şi aceea a ţesăturilor.

AJUTOR FRĂŢESC

Imediat după eliberare, situaţia industriei noastre textile era din cele mai proaste. La aceasta se mai adăuga şi faptul că stocurile de materie primă erau aproape complect epuizate. Capitaliştii au încercat să speculeze această situaţie şi au cerut aur pentru a cumpăra în condiţii înrobitoare pentru ţară. — aşa cum erau învăţaţi — bumbac din ţările capitaliste. Dar planurile le-au eşuat. Am primit din Uniunea Sovietică însemnate cantităţi de bumbac cu care am reuşit să punem pe picioare industria noastră textilă.

...De atunci au trecut nu mai mult decât 7 ani. Din Uniunea Sovietică ne-au venit în fiece an cantităţi însemnate de bumbac. Dar nu numai atât. Prietenii noştri dela Răsărit ne-au mai ajutat cu ceva: ne-au ajutat şi ne-au învăţat să cultivăm şi la noi „aurul alb". Şi cu ajutorul seminţelor selecţionate primite, cum ar fi de exemplu soiul Odesa 1 şi Nr. 1298, pe baza experienţei care ne-a fost de un mare folos, a început şi în ţara noastră cultivarea bumbacului pe scară largă şi după metode agrotehnice avansate.

Dacă în 1949 am avut 70.000 hectare, anul acesta avem 150.000. Iar la sfârşitul cincinalului vom cultiva 300.000 hectare bumbac. Pe baza experimentărilor care se fac, culturile vor înainta mereu din an în an, mai spre Nord şi vor ajunge chiar până aproape de Bârlad în Moldova şi până prin părţile Oradiei în Ardeal.

Nu-i departe timpul când vom putea satisface necesităţile industriei noastre textile numai cu produse indigene.

Cultivatorii de bumbac au simţit îndeaproape ajutorul pe care noi îl primim dela prietena noastră. Ei cunosc bine grija pe care Partidul Muncitoresc Român şi Guvernul ţării o acordă culturii bumbacului. Şi ei îşi dau seama de aceste lucruri cu atât mai mult cu cât mulţi au cultivat această plantă şi înainte.

Iată-l de pildă pe Marin N. Cernat din comuna Pielea raionul Alexandria. El seamănă bumbac de vreo zece ani, însă pe întinderi foarte mici. Până acum câţiva ani, sământa şi-o procura singur. Acum primeşte sământă selecţionată. In trecut nimeni nu se ocupa de felul cum îşi îngrijea el cultura. Astăzi primeşte îndrumări precise. Despre ciupit şi cârnit, operaţii care sunt necesare bumbacului pentru a da o producţie mare şi de bună calitate, n'a auzit în trecut. Astăzi el le întrebuinţează şi ştie că aceste metode la fel cu multe altele, sunt luate din experienţa sovietică.

In lanul de bumbac

El vinde Statului recolta, primind în schimb, în afară de bani, multe alte produse. Ba mai mult, el a depăşit cantitatea de bumbac prevăzută şi pentru aceasta va obţine primă.

Şi Marin N. Cernat nu-i singurul. Sunt mii şi mii de cultivatori din an în an mai mulţi, care convingându-se de avantagiile culturii bumbacului, îl cultivă cu drag.

DE VORBA CU CULTIVATORII

Ce drepturi au cultivatorii de bumbac?

Primesc sământă în mod gratuit, îngrăşăminte chimice la preţuri reduse, avansuri în bani pentru lucru. Preţul pe care îl primesc pentru bumbac variază după calitate, între 30 şi 100 lei kg. In afară de aceasta, ei obţin prime pentru depăşire şi la fiecare sută de kg. predată primesc la preţuri de Stat: 50 kg. porumb, 13 m. ţesături, 1.850 kg. fire bumbac, 1 kg. sodă caustică şi 1 kg. zahăr.

In comuna Poroschia, în faţa cooperativei, am întâlnit mulţime de cultivatori care veniseră să-şi ia drepturile. Făcându-şi loc printre mulţimea curioşilor ce se strânseseră în jurul căruţei, Petre I. Crăciun, din comuna Ţigăneşti, împreună cu soţia, cărau din cooperativă, cu braţele pline, mărfurile cumpărate. Pentru 1044 kg. bumbac calitatea I-a el a primit 69.000 lei. In afară de aceasta, a cumpărat la preţ de Stat 130 metri pânză, 19 kg. fire bumbac, 10,400 kg. zahăr, 10,400 kg. sodă şi 520 kg. porumb. Toate acestea l-au costat doar 31.000 lei. Dând înapoi avansul primit şi cumpărând aproape o căruţă de mărfuri, lui Petre I. Crăciun i-au mai rămas 27.000 lei pe care-i poate întrebuinţa la altceva. Şi el n'a adus încă toată cantitatea de bumbac; mai are de cules. S'ar putea să mai recolteze încă vreo mie de kg. Şi ştiţi ce suprafaţă a cultivat Petre Crăciun? 5 pogoane. Acelaş pământ l-a avut şi până acum, tot la fel l-a muncit, însă ca să aibă de pe urma muncii lui asemenea belşug, aceasta n'a mai pomenit.

— Nu-mi vine să cred că toate acestea sunt ale mele şi că mai am încă de luat, — spune bucuros Petre Crăciun.

Mulţi dintre cei de faţă, sunt hotărîţi ca în anul ce vine să cultive şi ei această plantă minunată.

Oriunde te-ai duce, în întreaga regiune Teleorman, vei întâlni care transportând bumbac la centrele de colectare. La Furculeşti, acolo unde nu de mult s'a înfiinţat o staţie de egrenat, au venit să predea bumbacul şi colectiviştii din comuna Spătărei. A adus vreo cinci care cu bumbac. Toţi sunt veseli şi plini de voie bună. Din cauza lipsei cântarului — un lucru destul de neplăcut— ei sunt nevoiţi să mai aştepte. Intre timp s'au strâns cu toţii şi stau la sfat. Cel mai voios pare a fi un bătrânel cărunt. Il chiamă Marin Velcu. E fruntaş în gospodăria colectivă. A făcut împreună cu familia 400 zile-muncă şi a primit numai ca avans (40%) 95 duble de grâu (1.500 kg.), în afară de celelalte.

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Spătărei va preda aproape 2 vagoane de bumbac.

Fiecare dintre colectivişti e convins de avantajele pe care le aduce cultura bumbacului. Anul acesta ei au semănat 25 hectare. La anul vor semăna şi mai mult.

Şi în comuna Vităneşti, este un centru de colectare. Toate ar fi bune, dacă preşedintele Sfatului Popular al comunei, Raicu Alexandru, în loc să se certe cu preşedintele cooperativei, ar pune la dispoziţia acestuia din urmă încă o cameră unde să fie aranjate mărfurile ce vor fi distribuite cultivatorilor. In felul acesta, n'ar mai aştepta oamenii câte 2—3 zile până să-şi ia dreptul.

Am expus mai sus doar o parte din avantajele pe care cultura bumbacului le aduce pentru cei ce-l cultivă.

Acum când prima recoltă a cincinalului a dat nişte roade peste aşteptări, este o datorie patriotică de a asigura strângerea ei la timp şi în bune condiţiuni.

Mircea Manea